

BIOTEHNIŠKI
CENTER NAKLO

MLADE BRAZDE

ŠTEVILKA
50

Šolsko leto: 2009/2010, letnik: 18, številka: 50

KAZALO

INTERVJU	3
NAŠA STROKA	5
LITERARNI PRISPEVKI	11
Z MAJHNIMI KORAKI LAHKO	
SPREMINJAMO SVET	17
OBŠOLSKE DEJAVNOSTI	25
RAZMIŠLJALI SMO	26
PREDSTAVITEV 1. LETNIKOV	31
ZGODILO SE JE	35
ZGODILO SE BO	37
SUDOKU	39

Mlade brazde, glasilo BC Naklo - Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor:

Urška Simjanovski, Tatjana Šubic,
Majda Kolenc Artiček, Marta Skoberne,
Andreja Ahčin, Marcela Koren,
Mateja Rehberger in Nina Peternelj

Avtorji fotografij:

dijaki in profesorji BC Naklo

Tiskano v Trajanus, 500 izv.

Priprava za tisk: Nimbus d.o.o. , februar 2010

UVODNIK

Pozdravljeni!

To šolsko leto nama je prineslo dolžnost glavnih urednic Mladih brazd. Kot novopečeni urednici imava kanček začetniške zadrege in upava, da tudi sreče.

V njih si boste lahko prebrali intervjuja s šolskim ministrom in Tomom Križnarjem, literarne prispevke, predstavitev 1. letnikov ...

Želiva vam prijetno branje.

Mateja & Nina

INTERVJU

Z MINISTROM ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT - IGORJEM LUKŠIČEM

3. 6. 2009 je bila vlada na delovnem obisku na Gorenjskem in minister za šolstvo in šport, Igor Lukšič, se je odločil obiskati našo šolo. Z njim sva se pogovarjali Mateja Rehberger in Nina Peternej iz 5. FD.

Ko sva brskali po internetu, sva zasledili datum vašega rojstva - 3. december. Na ta dan je rojen tudi največji slovenski pesnik in naju zanima, če čutite z njim kakšno povezanost?

Da. Nekako te dan rojstva zaznamuje in potem iščeš stične točke z njim. Zdi se mi v redu, da deliva to usodo, vendar pa nisem talent za pisanje.

Nam lahko poveste, v katere šole ste hodili? kateri predmet vam je bil najtežji in katere predmete ste največkrat "preplonkali"?

Osnovno šolo sem obiskoval v Dolenjskih Top-

licah, kjer sem imel rad vse predmete. Poleg tega sem obiskoval mnogo krožkov in raznih športnih dejavnosti, s katerimi sem zastopal šolo.

Nato sem hodil na gimnazijo v Novem mestu. Nikoli nisem treniral "plonkanja", saj nekako ni bilo potrebno, ker sem razvil druge strategije, ki so mi prinesle dober uspeh. Po končani gimnaziji sem hodil na Fakulteto za družbene vede, kjer sem magistriral in doktoriral. Kratkoročno pa sem se šolal tudi v tujini (Avstrija, Nemčija, ZDA).

Ste profesor na Fakulteti za družbene vede, minister za šolstvo in šport, predsednik Rotary kluba ... Kako si ob vsem tem najdete čas za družino in zase?

Vse je v prioriteta, kaj daš na prvo mesto. Sam izhajam iz tega, da je v odnosu močan posameznik, ki si razporeja dan in jaz si ga razporedim tako, da ustreza tudi družini, kljub vsem tistim obveznostim, ki sem jih sprejel, tako da s tem nimam težav.

Poučevali ste tudi na tujih univerzah ... Kakšna je razlika med tujimi in našimi uni- verzami? So študentje na tujih univerzah drugačni od naših?

Ključne ameriške univerze so narejene tako, da producirajo nove trende, nove koncepte, zato je tam način dela drugačen. Na Slovenskem je okolje produkciji novega znanja nenaklonjeno. Temu se po ljudskem reku reče, da odkrivaš toplo vodo, saj so ljudje nezaupljivi do novih spoznanj. Naši študentje na dodiplomskem študiju so med najboljšimi v svetu. Ta primat izgubimo na magistrskem in doktorskem študiju. Ne pravim, da nimamo med doktoranti tudi izredno dobrih, ki se lahko primerjajo s tistimi na drugih univerzah ali so celo še boljši, ampak govorim o povprečju, ki je na doktorski ravni bistveno slabše, zaradi odnosa do doktorskega študija.

Kakšno zvrst glasbe najrajši poslušate in ali kdaj tudi plešete?

Z ženo sva hodila na plesne vaje in kadar ima va možnost greva na ples. Sam ne poslušam določene glasbe, poslušam to, kar je okrog mene. V glavnem poslušam glasbo, ki jo prinašajo moji otroci, to pomeni štiri različne zvrsti, saj so tudi okusi različni.

Imate hišnega ljubljénčka?

Imamo psa oziroma psico Leno, s katero sva prijatelja in večkrat hodiva na sprehode.

Za konec nam zaupajte, ali vam je na naši šoli všeč ... Ali imate za nas dijake kakšen koristen nasvet?

Ta šola je na zelo lepem kraju. Tisti, ki so jo "potegnili" ven iz mesta, tu v naravo, so sprejeli zelo pametno odločitev. Vidim, da je učiteljski zbor prijazen in do pravšnje mere zahteven.

Kvalificirajte se čimprej, zato da si boste znali postaviti cilje. Če si ne postaviš cilja, ne izpostaviš napetosti med tem, kar si zdaj in tem kar boš čez določen čas. Moraš si postaviti cilj, drugače si samo del množice, kar je izguba zate osebno in za vse ljudi okoli tebe.

Najlepša hvala za pogovor.

STROKOVNE EKSURZIJE

Oranje v Tešanovcih 2009

V soboto, 5. 9. 2009, smo se odpravili v Tešanovce pri Moravskih toplicah na svetovno prvenstvo v oranju. Odpeljali smo se približno ob 7.00 zjutraj izpred avtobusne postaje Kranj. Pot je bila zelo zabavna. Najprej smo si ogledali, kako so fantje in dekleta orali. Tam smo videli še manjši sejem kmetijske mehanizacije. Po oranju smo si ogledali zeliščni vrt v Bogojini in Cerkev Gospodovega vnebohoda, ki jo je ustvaril Jože Plečnik.

Pot domov je zelo hitro minila. Približno ob 18.00 smo prispeli na avtobusno postajo v Kranj. Bilo je zelo zabavno in poučno.

Petra Črnivec, 1. Č

Ko smo prišli v Tešanovce, sem bil presenečen nad traktorji in velikimi tekmovalnimi plugi. Tekmovalci so prišli iz celega sveta in občutek sem dobil, da so bili nervozni.

Z veseljem in častjo so tekmovalci pripravljali pluge, da bi čimbolje in učinkovito zorali ledino. Čeprav je bila zemlja nekoliko bolj razmočena, so se orači zagnali v ledino in začeli orati. Poleg velikih in usposobljenih traktorjev je bila tudi peščica starih že muzejskih traktorjev in plugov, ki so pritegnili veliko pozornosti. Tam je bil tudi mali sejem plugov. Prvič sem videl desetbrzdni plug.

Po moji oceni so bili tekmovalci zelo dobri. Tekmovanje mi bo ostalo v lepem spominu.

Jure Grmek, 1. Č

Ekскурzija v Logarsko dolino

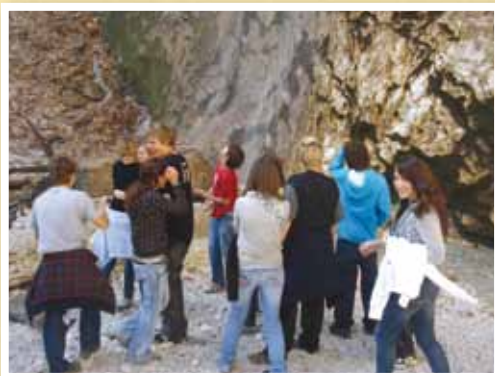
V mesecu oktobru smo se dijaki 1. L in 1. M oddelka biotehniške gimnazije odpravili na ekscurzijo v Logarsko dolino.

Polni radovednega pričakovanja smo se z avtobusom iz Strahinja odpeljali do srednjeveškega mesta Kamnik in se preko prelaza Črnivec spuštili v Zgornjesavinjsko dolino. Po gozdovih okoli Črnicva je julija lani divjal vihar in povzročil ogromno škode, posledice pa so še vedno vidne. Končno smo prispeli v Logarsko dolino, ki velja za eno najlepših slovenskih ledeniških dolin. Danes je to območje pod Kamniško-Savinjskimi Alpami razglašeno za krajinski park. Odpravili smo se proti slapišču Palenk in si nato ogledali še slap Rinka, na izvirnem potoku reke Savinje. Rinka je med najlepšimi in najbolj obiskanimi slapovi v Sloveniji. Je najvišji slap izmed dvaj-

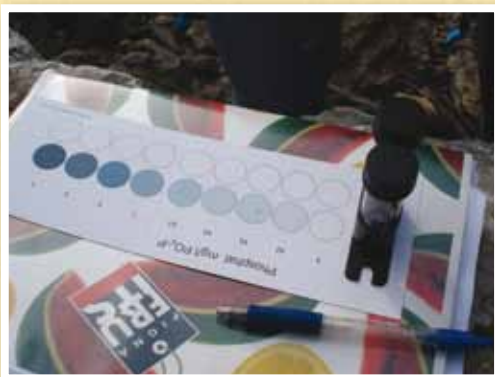
setih stalnih in občasnih slapov v Logarski dolini. Obiskan je v vseh letnih časih: poleti je priljubljen med turisti, pozimi je priljubljena točka za alpiniste - plezalce po ledenih slapovih. Najbolj znani del slapa je spodnja, 90 m visoka stopnja.

Tu smo dijaki 1. L. izvedli tudi terensko delo, kjer smo merili trdoto vode, kislost, prisotnost nitratov in nitritov v vodi, opazovali smo rastje ob slapu in kamnine. Ugotovili smo, da je voda čista in primerna tudi za pitje. Domov smo se vrnili preko mejnega prehoda Pavličevo sedlo, nato pa po sosednji Avstriji do mejnega prehoda Jezersko, kjer smo vstopili v Slovenijo in se odpeljali proti Kranju. Preživeli smo lep popotniški dan in opazovali spokojno alpsko naravo, odeto v pisane jesenske barve ter se naučili veliko zanimivih stvari o naravni in kulturni dediščini Logarske doline.

Dijaki 1. M razreda smo terensko delo opravili v soteski pri Igli, ki je naravni spomenik. Tu na reko že vplivajo naselja ob njej, predvsem Solčava.

V vodi smo ugotovili prisotnost fosfatov, ki pridejo v reko s pralnimi sredstvi, in nitratov, ki pridejo v vodo s kanalizacijo. Vendar pa so bile količine teh snovi majhne, tako da je voda še zelo čista.

Na ekskurziji smo spoznali dve tradicionalni dejavnosti Solčavskega, gozdarstvo in ovčjerejo. Ogledali smo si "olcarsko bajto" - gozdarsko hišo, ki so jo gozdarji uporabljali za prenočevanje ter leseno drčo, imenovano riža, po kateri so sprajljali les v dolino. Vodič, ki je bil hrkati

tudi gozdar v Logarski dolini, nam je razložil, da zadnji dve leti nova bakterijska okužba napada mlade jesene. Ta bolezen je nova in še ne vedo natančno, kako bo vplivala na obstoj jesena v Logarski dolini.

Tadeja Rebolj, 1. L in
Valentin Pogačnik, 1. M

Ekскурzija Kraški rob

5. 10. 2009 zjutraj ob 7.30 smo se odpravili do Kraškega roba. Vodič nas je najprej odpeljal do gradu, kjer nam je razkazal Kraški rob, grad in razložil kratko zgodovino Italije in Slovenije. Nato smo se odpravili do kraške jame, kjer nam je drugi vodič predstavil Sveto jamo in nas po njej tudi popeljal. V jami je bilo mrzlo in temno, zato smo potrebovali svetilke. Videli smo jamske živali: rakce, stonoge, netopirje ... Vodiča sta nam predstavila rastlinje. Ko smo se z avtobusom odpeljali naprej proti kmetiji Koroščevih v Socerbu, smo si ob poti ogledali plezalno steno. In končno smo prispeli na cilj - na kmetijo, kjer predelujejo sadje v žganje. Izvedeli smo, kako se pridelava žganje. Lastnik nam je razkazal delavnico in nam povedal, da je žganje namenjeno prodaji.

Ko se je naše potovanje po kraškem svetu zaključilo, nas je čakala ura in pol vožnje do

Strahinja. Med potjo so se nekateri pogovarjali, nekateri pa smo poslušali glasbo in pisali sporočila. Tako smo pred šolo prispeli okrog štirih popoldne.

Mateja Mrak, 1. IJ

Ekскурzija v Avstrijo

17. 9. 2009 smo se dijaki razredov 5. FD in 4. FD udeležili strokovne ekскурzije v grad Herberstein blizu Gradca.

Iz Kranja smo se odpeljali mimo Maribora do mejnega prehoda Šentilj ter se zapeljali do gradu Herberstein. Grad je zelo lepo ohranjen in urejen, v delu, ki ni odprt za obiskovalce, še danes živijo potomci družine Herberstein.

V sklopu grajskega kompleksa je tudi Siegmundov vrt v sedmih terasah, kaže pa razvoj vrtnarstva od srednjega veka pa vse do modernega vrta in zeliščnega vrta.

K dvorcu spada tudi æivalski vrt, v katerem je na 40-ih hektarjih v velikih ogradah več kot 500 živali iz petih kontinentov. Z ogledom živalskega vrta smo morali pohiteti, saj nas je priganjal dež.

Tako smo se odpeljali še do Gradca, kjer naj bi si ogledali znamenitosti mesta, vendar smo se

zaradi dežja raje podali po trgovinah in bližnjih lokalih. Po dveh urah smo se vsi premočeni vrnili k avtobusom in se odpravili proti domu.

Ana Zupin, 5. FD

PRAKTIČNO USPOSABLJANJE Z DELOM

Na PUD-u sem bil od 2. 11. do 27. 11. 2009 v Javnem gospodarskem zavodu republike Slovenije (JGZ RS) na Brdu. Prakso sem opravljal na oddelku gradnja, kmetijstvo, konjereja, gozdarstvo (GKKG). Večino delovnega časa sem preživel v parku, kjer sem urejal travnate površine, sadil drevesa, pospravljaj listje in obrezoval drevesa. Ker sem se imel zelo lepo, mi je bilo žal, ker je prakse tako hitro konec.

Miha Grašič, 1. CD

Na PUD-u sem bila v cvetličarni Pika v Žireh. Delo mi je bilo všeč, kar pa ne morem reči za delovni čas, saj sem delala od 9.30 do 19.00. Zavijala sem sveče in darila, delala žalne aranžmaje, obrezovala rezano cvetje, nasajala nagrobne nasadke ... Na PUD-u mi je bilo všeč, a vseeno sem komaj čakala šolo, da sem zopet videla svoje sošolce.

Neža Miklavčič, 1. CD

PUD sem opravljal na Javorniškem Rovtu, na kmetiji pr' Lenčk. Na praksi sem delal vse, od kidanja kokošnjaka, vožnje gnojnice in gnoja, krmljenje živine in drobnice, postavljanje ograje za ovce in krave ... Delo mi je bilo všeč in sem se marsikaj naučil.

Simon Smolej, 1. CD

V času najine prakse, od 11. do 16. 1. 2010, sva bivali na bodoči biološki kmetiji na Koroškem v Avstriji. Kmetija se nahaja v bližini večjega mesta, Klagenfurt/Celovec in v neposredni bližini reke Drave.

prosti reji in na globokem nastilju, kar ustreza evropskim normam. V hlevu imajo na voljo pitno vodo in krmo. Živali imajo urejen izpust, v zimskem času je za hlevom ob gnojišču, poleti imajo urejene pašnike. Goveje živino krmijo s senom ter travno in koruzno silažo, ki jo sami pridelajo. Prašiče krmijo s koruzo in žitom, potrebe po beljakovinah pa pokrijejo s sojo, ki jo dokupijo.

Gre za večjo kmetijo, ki je trenutno v postopku, da postane biološka, usmerjeni so v rejo krav dojilj in prašičev za potrebe domače prodaje. Njive in travnike imajo tudi v sosednji občini, večinoma pa ob svoji domačiji ob Dravi. Skupno imajo okoli 70 glav goveje živine, od tega je 37 krav, 2 plemenska bika za reprodukcijo, ostalo so teleta, približno 40 prašičev za pitanje, ki so namenjeni zakolu v klavnici.

Imajo tudi nekaj kuncev in kokoši ter dva konja, namenjena predvsem rekreaciji. Živali redijo v

Na kmetiji dajejo prednost predvsem predelavi mesa in prodaji domačih izdelkov.

Na kmetiji sva ob vsem delu imeli nekaj prostega časa, ki sva ga izkoristili za razna vprašanja o njihovi kmetiji. Ob večerih, ko smo končali z delom, smo si druženje popestrili z igranjem na harmoniko in seveda s pravo domačo slovensko pesmijo, manjkala pa ni niti dobra domača hrana, to je bila salama in seveda značilni rženi kruh, brez katerega ne gre. Ob takih družabnih večerih sva spoznali tudi veliko novih ljudi in z njimi navezali stike.

Praksa je bila enkratno in neponovljivo doživetje, ki bi ga v prihodnosti želeli še večkrat ponoviti. Koroški Slovenci so res zelo odprti in gostoljubni ljudje, saj vsakega gosta sprejmejo v svojo družino.

Jerca Zaverl, 4. F
in Ana Oblak, 3. Č

PROJEKTNA DNEVA

4. in 5. 11. 2009 smo v okviru projektne dni izvedli različne aktivnosti, na katere so se dijaki glede na svoja zanimanja in želje prijavili. Na razpolago so imeli 28 delavnic:

1. Hiša eksperimentov
2. Turistični vodnik po Kranju
3. "Jem torej sem"
4. Kako uporabljam astronomski (šolski) teleskop
5. Tehnike sproščanja
6. Osvobodi genija v sebi
7. Ugankarski muzikal
8. Dobrodelni večer
9. Reka mene mika
10. Origami - zgibanje papirja
11. Izdelki iz čebeljega voska
12. Scena za dobrodelno prireditev in dekorativni dodatki v parku pred šolo
13. Čistilna naprava in naravovarstveni problemi
14. Torte
15. Analiza zemlje na posestvu
16. Odpadki v živilskih obratih
17. Obrezovanje parkljev pri govedu
18. Šport kar tako
19. Predstavitve praktičnega pouka v šoli - vrtnar
20. Predstavitve praktičnega pouka v šoli - cvetličar
21. Parelli - igra s konji
22. Uporabnost olj v zdravilstvu, kozmetiki in kulinariki
23. Umetnine iz kvašenega testa
24. Vrtno načrtovanje
25. Vodnik po posestvu BC Naklo
26. Pratika - ali nam laže ali nam kaj (po)kaže
27. Testenine
28. Reportaža o projektne delu

SVOBODA

Svoboda je kot ptica s krili,
ki že od majhnega leti
in gleda nas ljudi.

Svobode za ljudi ni,
hodimo v vrstah
kot priklenjeni zaporniki.

Pravila kot rešetke,
stavbe kot hodniki
v prenapolnjenem zaporu.

Naše želje, sanje
vedno bolj oddaljene,
izginjajo v življenju,
samo praznina je povsod.

Katarina

Včasih se zgodi,
da v mojih mislih te ni,
včasih se zgodi,
da te ob meni ni.

Ampak v srcu
vedno nosim te,
in v vsakem trenutku
pomeniš mi vse.

Skupaj bova ostala
in se vedno smejala,
za roko se držala
in skupaj se igrala.

Ko kaj bo narobe,
tako se bova pomenila,
in si prisegla,
da nikoli se ne bova ločila.

Lase spuščene maš v kodre,
oči pa v barvi modre.

Taka tvoja je ekstaza,
vedno nasmejanega obraza.

S Katjo hodiš naokoli,
smejiš se na karkoli.

Pravijo, da smeh je pol zdravja,
neka oseba te vsak dan
pozdravlja.

Tej osebi si zelo všeč,
veš, da hoče nekaj več.

Konj je zate stvar,
jahanje pa tvoj dar.

Ko prvič sem te gledal,
vate sem se zagledal.

Če le Oj! ali Živjo! rečem,
pri tebi vem, da se ne opečem.

Ne bom govoril le od las,
ker še ljubši mi je tvoj glas.

Vsak dan te gledam,
vsak dan poslušam,
do srčka tvojga priti skušam.

Rok

SPET

Ko zagledam te,
pred očmi vse megleno je.
Ko slišim te,
glas tvoj privlači me.

Zame si edinstven,
drugačen kot ostali.
A ne vem, če bi verjela,
da ne bi spet trpela.

Ko pogledaš me,
občutim iskrice.
Ne vem, kaj naj storim,
kot kip rdeča tam stojim.

Greš mimo mene,
kot da ne opaziš me.
Vem, da je to breme,
ki srečen konec prežene.

Glava me boli,
ker v mojih mislih si.
Objokane oči,
oh, spet boli.

Nikoli več ne bo tako,
prisegla sem si.
A zdaj vidim, da bo spet tako, čeprav bolelo bo
močno.

“Soonček”

KO TE NI

Ti si moj sonček,
si moj bonbonček.
Kar pojedla bi te,
toda škoda te je.

Ko se znoči,
v mojih mislih si le ti.
Sanjam te podnevi in ponoči,
saj ti mi daješ moč.

Dolgo te videla ne bom,
toda v mojem srcu vedno boš.
Ko te vidim, te objamem in ne izpustim.
Ko te druga pogleda, se čisto izgubim.

Ko te ni, v mojih mislih si le ti.
Ko te ni, iz rok mi vse beži.

Res, da prijateljice pomenijo mi vse,
toda brez tebe drugače je.

V mojem srcu si le ti,
nikogar drugega zame ni.
Veter piha, moja duša niha,
ne ve, če ti lahko zaupa, čeprav ve, da v tebi ni
strupa.

Upam, da kmalu videla te bom,
saj pozabila te nikoli ne bom.
Srček, pogrešam te,
komaj čakam, da ponovno vidim te.

“Soonček”

SANJE SE URESNIČIJO

"1...2...3...4...špice ... in skok ...!" Tako se sliši štetje naše plesne učiteljice. Pripravljamo se na novoletni nastop, ki mora biti izveden tehnično pravilno, brez napak.

Ko sem bila mlajša in se je moja plesna kariera šele začevala, sem večkrat sanjala o tem, kako bom nekega dne plesala na odrih svetovnega in evropskega prvenstva. Zdelo se mi je resnično, saj sem vedela, da če se bom dovolj potrudila, mi bo uspelo. Z občudovanjem sem čepela na treningih mladincev in spremljala vsak njihov gib. Veselila sem se njihovih uspehov in se večkrat ozirala v vitrino, kjer so bili pokali in medalje.

Kmalu nisem bila več začetnica. Stopnice k sanjam so bile odprte. Še sanjalo se mi ni, da bodo tako strme. Da bodo naporne, zapolnjene z napornimi treningi, bolečinami v nogah in hrbtu, da bo trenerka kričala zaradi vsake napake, da bodo tekle solze, ker tisti skok enostavno ne gre ... tega sem se zavedala, tega se nisem bala. Na drugačen način so strme te stopnice. Skoraj si že tam, skoraj že vidiš vrh, pa se ti izmakne. Pa zbereš vso voljo ter stopiš še eno naprej in na njej posije sonce.

Moja prva tekmovalna formacija je nosila naslov Kositrni vojački. Točka mi je bila všeč, polna energije. Veliko smo vadile. Vse smo vedele, kaj si želimo. V novih kostumih, z novimi plesnimi copati in s širokim nasmehom na obrazu smo plesale pred starši, še zadnjič pred velikim dnevom. V dvorani v Celju je bilo veliko plesalcev, starejših in mlajših. Nek čuden občutek se je naselil najprej v trebuh in se počasi razširil v noge in roke. Bilo me je strah. Prvi koraki in vse je bilo dobro. Točko smo odplesale brez napak. Uvrstile smo se na tretje mesto in osvojile bronasto medaljo. Bile smo vesele in ponosne.

Dobile smo priložnost pokazati se na svetovnem prvenstvu. Treningi so se nam podvojili in naša želja po stopničkih je naraščala. Sve-

točno prvenstvo je potekalo v Ljubljani v Hali Tivoli. Moje sanje o svetovnem prvenstvu so se uresničile. Izpad v osmini finala! Razočaranje je bilo hudo. Kar pretežko za mojih deset let.

Za tem je prišlo še veliko podobnih tekem, kjer smo se odrezale slabše in misel na svetovno prvenstvo je bila odrinjena na stran. Če si vztrajen, se ti nasmehne sreča in odprla se nam je pot na svetovno prvenstvo v Nemčiji. Že samo ime se je slišalo noro dobro. Gremo v Nemčijo! Dobrih dvanajst ur vožnje ... in prispeli smo v dvorano. Zajel nas je val plesalcev, kostumov, glasbe ... srce mi je utripalo vedno močneje. Sanje so po dolgem času spet dosegljive. Če samo pomisliš, da boš tekmoval z najboljšimi na svetu, te kar zmrazi. Naslov naše točke je bil Sila narave. Ples je bil zelo dinamičen, prav tako tudi glasba. Bile smo pripravljene na vse in prav nič nas ni moglo ustaviti. Prilezle smo do finala. Okusila sem oder svetovnega prvenstva in delček sanj je bil izpolnjen.

Postajale smo starejše in skupina ni bila več tako enotna. Prijateljica je odnehala, ni bilo prave učiteljice. Želela sem odnehati. Mami je bila presenečena in vprašala me je, če sem res pripravljena obrniti hrbet svojim sanjam. O tem sem premišljevala in se odločila, da ostanem, čeprav sanje niso bile več tako polne in čarobne.

V naš klub je prišla nova plesna učiteljica, z novim slogom plesa. Sestavili smo točko Demoni. Že sam naslov pomeni nekaj skrivnostnega. Ples mi je bil všeč in uživala sem v vsakem njenem delu. Večkrat smo trenirale same. Povezale smo se v pravo skupino in tako noben trening ni bil preveč naporen. Skrivnostna vsebina in zapleten ples z demonskimi trakovi so nas pripeljale na evropsko in svetovno prvenstvo. Čeprav je adrenalina še vedno veliko je vzemirjenje manjše. Vse ti je nekako znano: dnevi preživeti v dvorani, nastopi mnogih plesalcev, navijanje za slovenske skupine ... To moraš doživeti, tega se ne da opisati. Osvojile smo enajsto mesto med najboljšimi. Nič več ra-

zočaranj in razbitih sanj.

Moje sanje so se uresničile, saj sem dosegla to, kar sem si želela že kot majhna punčka - plešem. Mislim, da uspeh ni le v tem, koliko medalj in pokalov imaš doma na polici. Izpolniti cilj, ki si se ga zadal, to je to! Pomembno je, da uživaš v tem, kar počneš in da si zadovoljen s svojimi uspehi, čeprav brez polnih polic. Sedaj treningi potekajo normalno. V Nemčiji smo dobile veliko novih, dobrih idej za novo točko. Le kam nas bo pripeljala? Sanje, tiste prave, se namreč nikoli ne končajo!

MB

SANJE SE URESNIČIJO

Sanje! Kako lepo je sanjati, sanjati o nečem kar v življenju želimo doseči, sanjati o princu na bellem konju, o kraljevskih dvorih, velikih plesnih dvoranah, o lepih oblekah, ...

Vesna je bila deklica, ki je živela s staršema, starejšim bratom in mlajšo sestro. Živeli so v enostanovanjski hiši na robu mesta. Ker doma niso imeli veliko denarja in si niso mogli vsega privoščiti, je v šoli velikokrat čudno "izpadla". Imela je dobro prijateljico Sonjo, kateri je lahko zaupala in se z njo pogovorila. Vesna se je po končani osnovni šoli želela vpisati na medicinsko fakulteto. To so bile njene sanje, ki pa so bile zanjo težko dostopne, saj se je že v osnovni šoli težko učila. Vsako noč je sanjala, kako je z odliko opravila maturo, se vpisala na medicino in tudi to uspešno končala. Ko se je konec osnovne šole morala odločiti kam naprej, se je le s težavo odločila za gimnazijo. Starši je v tem niso podpirali, zato pa si je ona še toliko bolj želela uspešno opraviti šolo. Na svoje in starševsko začudenje je postala ena najboljših učenek na gimnaziji. Po končani maturi se je vpisala na medicinsko fakulteto in jo redno izdelovala. Med študijem si je našla dobrega in prijaznega fanta, s katerim sta se imela zelo rada. Po končanem faksu sta se zaposlila in poročila ter si ustvarila prijeten dom.

Pred 15 leti nihče ni mislil, da bo iz Vesne kdaj kaj, toda s sanjami in trdno voljo je možno doseči vse, zato nam pustite sanjati.

Lucija

SANJE SE URESNIČIJO

Ljudje sanjamo svoje sanje, a le redki jih tudi živijo.

Že kot majhna punčka sem sanjala o marsičem. Želela sem biti postavna, suha deklica, ki ne bi imela problemov z izbiro obleke in bi lahko služila denar kot manekenka ... vsi bi me občudovali, mi poklanjali cvetje, se mi priklanjali in me "osvajali". Vendar sem kmalu te sanje opustila, enostavno niso mogle biti resnične in jih zato nisem več marala.

Nato sem sanjala, da se bom poročila z bogatim fantom, ki bo imel že zgrajeno veliko, lepo hišo in mi ne bo potrebno ustvarjati in garati celo življenje za dom, kjer bi živela z možem in dvema "lušnima" otrokoma. Karkoli bi si zaželela, bi lahko kupili in nikoli ne bi imela problemov s preživetjem, saj bi živela v blagostanju in bogastvu. Toda tudi te sanje sem kmalu opustila, ker zopet niso bile realne. Spoznala sem, da človek ceni le tisto, kar sam ustvari in prigara, da je to edino, kar je ima.

ln sedaj sem začela sanjati realistično in svoje sanje že ustvarjam. Kot majhna deklica sem z mamico opazovala dekleta za pultom, kako zavijajo darila, skrbijo za rože, jih negujejo in z veseljem prodajajo. V sanjah sem ustvarjala iz tisočerih rož lepe venčke, jim dodajala glede na letni čas razne dodatke in ustvarila nekaj svojega, s svojimi rokami, svojo domišljijo in sanjami.

Moje sanje so realne in se že uresničujejo ter zapolnjujejo mojo dušo in ustvarjalno žilico. Vsak od nas naj sanja veliko lepega in srečnega, ampak sanje, ki se uresničujejo, so edino prave.

Anja

STRAH, NEIZOGIBNO DEJSTVO NAŠEGA VSAKDANA

Strah, ta beseda je v našem življenju velikokrat prisotna. S strahom se srečujejo dojenčki, otroci, mladostniki, pa tudi odrasli.

Že dojenčka je strah. Kadar nima ob sebi mame, joka. Ona je njegov svet in jo hoče ves čas imeti ob sebi.

Otrok gre v vrtec in ga je strah, saj ne ve, če ga bodo starši prišli iskat. Boji se vzgojiteljice in še nima pravega zaupanja v vrstnike, ker jih ne pozna.

Pred kratkim sem bila priča strahu dveletnega fantka. Na parkirišču ga je mama pomotoma zaklenila v avto in kljub temu, da je bila ves čas čisto blizu in je poskušala s prijatelji odkleniti

avto, je fantek neotolažljivo jokal. Ker je vedno močneje jokal, ji je prijatelj razbil steklo, da je lahko odklenila avto in fantek se je zasmeljal, ko ga je stisnila k sebi. Strah je minil.

V šoli je otroke spet strah. Učence je strah pred strogimi učitelji, strah jih je, če pozabijo napisati domačo nalogo, še najbolj pa jih je strah pred testi in spraševanjem.

Tudi študente je strah pred izpiti. Strah pa je tudi odrasle ljudi, npr. pred pomembnimi odločitvami, strah jih je bolezni in smrti.

Strah nas spremlja celo življenje. Nekatere je bolj strah, druge manj. Mislim, da ni nikogar, ki ga ne bi bilo strah.

Tjaša

Z MAJHNIMI KORAKI LAHKO SPREMINJAMO SVET

“Treba je mnogo preprostih besed kakor: kruh, ljubezen, dobrota, da ne bi slepi v temi na križpotjih zašli s pravega pota.”

Besede, ki jih je napisal pesnik Tone Pavček so bile zelo primerne za uvod čudovitega večera, ki smo ga pripravili dijaki srednje šole Biotehniškega centra Naklo v petek, 27. novembra 2009, v športni dvorani v Strahinju.

Denarna sredstva, ki so se nabrala s prodajo vstopnic, voščilnic, srečk in prostovoljnih prispevkov, so namenjena za šolski sklad. Poslanstvo šolskega sklada je omogočiti večjo kakovost ter višji standard vzgojno-izobraževalnega dela v srednji šoli in pomagati dijakom oz. njihovim družinam v stiski.

Na dobrodelnem večeru je bilo zbranih 720 EUR.

Obraz;

narisan s profila - lasje, čelo, oko, uho, nos, usta, brada, vrat ... lik, podoba, kip, lutka ... brez osebnosti. Lahko ga oblikuješ po svoje ... povečaš nos, narediš udrte oči, ozke ustnice, zašiljeno, navzgor upognjeno brado in že dobiš drug obraz. Ne izraža nobenega čustva, ničesar, kar bi ga lahko oživilo.

Srce;

kot glavna gonilna sila še tako bednega človeškega življenja. Mišica, ki nam pošilja življenje v vsako najbolj drobno celico našega telesa.

Vse damo v trodimenzionalno obliko. Tako. Dobili smo lutko, figuro človeka; vse na svojem mestu in v popolnem obratovanju.

Kaj pa sedaj?

Nekaj še manjka, da bomo dobili osebo ...

Dajmo v srce **mir** ... na obrazu izginejo gube, oči se umirijo.

Dajmo **veselje** ... ustni koticiki se pomaknejo navzgor, oči zažarijo in okoli sebe zberejo gube veselja ...

če dodamo še več **radosti** ... ličnice se dvignejo, oči zlezejo globlje v jamice, pokaže se velik nasmeh ...

če dodamo še **smeh**, smo dosegli cilj -

LUTKA JE POSTALA OSEBA Z DUO V SRCU IN V OBRAZU ODSEV SRCA.

Oseba zaživi in začne dojemati svet, ki je okoli nje, okoli nas ...

Svet je brezbrizen ... človek se rani ... na lastnih napakah, zaradi različnih vzrokov, od drugih ljudeh, ob stvareh, ki jih ne razume ... Vse to razjeda najprej radost, potem veselje in končno tudi mir. Oseba izgubi vse tisto, kar smo ji položili v srce in s tem tudi na obraz. V nastalo

praznino se vseli nemir - oči begajo brez cilja, ustnice so stisnjene skupaj, na čelu se naberejo gube, oči ugasnejo. Z nemirom se vrinejo tudi strah, žalost, nemoč, tesnoba ... Srce se zapre, obraz obmolne.

Kaj pa sedaj...?

Ni treba veliko. Že en **nasmeh** bo dovolj, ena **prijazna beseda**, en **iskriv pogled drugega srca obraza**.

Ni treba veliko. Že en nasmeh bo dovolj, ena prijazna beseda, en iskriv pogled drugega srca obraza.

Nemir se razblini, z njim vse druge tegobe.

Eno samo dobro delo, en sam dar od tistega "nič", ki ga še imaš, je lahko razlog za srce, ki trpi, da zopet najde upanje in veselje do življenja. Tako lahko pomagamo drugim, ki so v kakršni koli stiski ...

Pomagamo z obrazi in s srci.

Začelo se je s sanjami v oblakih, katere smo želeli prenesti v našo športno dvorano ...

Resničnost je bila malo drugačna, še vedno pa je ostala osnovna ideja - **DOBRODELNOST ...**

Tako nam je 27. novembra 2009 uspelo izpeljati 1. dobrodelni večer pod naslovom **Z obrazi in s srci**. Program smo oblikovali dijaki, pod vodstvom učiteljev, katerim se iz srca zahvaljujemo. Hvala tudi vsem nastopajočim.

Na dobrotelnej večeri so nastopili naši dijaki: Belc Manca, Bobnar Maja, Cemič Nina, Česen Maja, Delavec Jure, Dolar Bratuša Anastazija, Dolinšek Matija, Drešar Jana, Hladnik Leon, Hotko Vesna, Jeglič Jure, Jeklar Martina, Jelenc Klemen, Jelovčan Neja, Kavčič Urša, Kokalj Matej, Kokalj Vesna, Komatar Benjamin, Korenčan Mateja, Krivic Julija, Križnar Tjaša, Leben Matjaž, Livrin Neja, Markuta Andraž, Martinčič Matej, Miklavčič Aljaž, Novak Gregor, Palovšnik Ema, Prosen Nejc, Puc Nina, Rešek Sara, Ribnikar Mojca, Roman Tanja, Rozman Ambrož, Strmec Darija, Studen Gašper, Udir Jurij, Vovk Miha, Zabret Helena, Zarnik Špela.

Našemu vabilu so se prijazno odzvali tudi gostje: Eva Čeh, Blejski plesni studio Tržič, Otroška folklorna skupina Vrtavke, Plesna skupina Rožice, Plesna skupina Smrklje, APZ Mysterium, Veseli Strahinjci in Zala Hodnik.

Prireditev so omogočili tudi sponzorji: Radio Kranj, občina Naklo, Gorenjski glas, Nimbus- reklamna agencija d.o.o., Kmečki glas, Radio Sora, Sonital d.o.o. in ADS-EFEKT, d.o.o. in Ivan Meglič.

ŽIVLJENJE V AFRIKI

V Afriki je polno lačnih in žejnih otrok, staršev ter starejših ljudi.

Zakaj mora biti tako?

Ko vidim otrokove mehke žalostne očke polne solza, ko jim umirajo bratje ter sestre in starši, zaradi ljudi, ki mislijo, da morajo dobiti še več zemlje in NAFTÉ.

Kam pelje ta kruti svet?

Zakaj obstaja tako grdo nasilje?

Kaj ONI ne vidijo njihovih žalostnih obrazov ter mrtvih ljudi?

Kaj ne vidijo, kaj so naredili in kaj še vedno delajo?

Kako si drznejo pobijati te nedolžne ljudi!
Moramo jim pomagati MI, saj so sami prešibki!

To se lahko zgodi tudi nam, če ne bomo ukrepali in ustavili tistih, ki to počnejo!

POMAGAJMO JIM, TO JE NAŠA DOLŽNOST !!!

Nina

Obisk Toma Križnarja

V torek, 3. novembra 2009, je Biotehniški center Naklo ponovno obiskal velik Đlovekoljub in svetovni popotnik Tomo Križnar. Prvič nas je obiskal 15. oktobra 2009 in nam predstavil svoje delo, življenje in načrte. Odločili smo se, da bomo zbirali denarne prispevke za nakup mini kamer, ki jih bo Tomo Križnar s Klemenom Miheličem odnesel v Afriko z dobrodelno odpravo. S kamerami bodo tamkajšnji ljudje lahko snemali svoj vsakdanjik in krivice, ki se jim godijo, ter jih tako predstavili širnemu svetu, kar naj bi zmanjšalo nasilje.

V Afriko sta odpotovala konec novembra. Dijaki in učitelji smo skupaj zbrali 370 EUR. Zbran denar sta Tomu Križnarju izročila predsednica dijaške skupnosti Helena Zabret in Matevž Globočnik.

Kamere bosta Tomo Križnar in Klemen Mihelič pripeljala do meje s Čadom, kjer jih bodo prevzeli domačini iz Darfurja. Od tam se bo Mihelič vrnil nazaj v Slovenijo, Križnar pa bo odpotoval naprej v Etiopijo, kjer je bil leta 2003 zaprt zaradi snemanja trgovine s sužnji.

Mateja Rehberger, 5. FD

Tomo Križnar nam je predstavil ... NUBE in DARFUR

Prenasičen zahod iz dneva v dan stremi za večjimi količinami bogastva naše matere Zemlje in svoje želje ter pohlep po vedno večjih količinah brezobzirno kopiči ne glede na to, da s tem izvaja genocid nad ljudstvi, ki so v sožitju z naravo neomadeževano živela od samega začetka človeštva ... Prav tam, kjer je prvi človek začel uporabljati svoj razum, ga vedno bolj "bolno" človeštvo spet izgublja in hoče le več, hitreje in ceneje ne glede na sočloveka, na domorodce tistega predela našega planeta.

"Bližal se je poldan, ko so vaščani nenadoma obstali. Tam nekje v daljavi se je zaslislalo piskanje in kmalu se je na nebu pojavila, kot s kislino sprana sled.

Domačini so začeli pakirati in se hiteli umikati iz vasi ... nisem vedel, kaj na bi to pomenilo ...

Zaslišal se je pok ... enkrat, dvakrat, trikrat ... bombardirali so vas ... sredi belega dne!!!

Domačini so mi razložili, da se to dogaja stalno ... tako jih pohlepneži po nafti in rudninah obstreljujejo tudi večkrat tedensko. Tisti dan so v napadu življenje izgubili trije ljudje, med njimi tudi en otrok ...". To je le ena od grozot, ki so do nedavnega brez kakršnih koli krivde pustošile in jemale življenja nesojenemu ljudstvu v osrčju človeških korenin.

Tako nam je na naši šoli človekoljub in svetovni popotnik Tomo Križnar predstavil grozote, ki se dogajajo na črni celini zaradi našega pohlepa po bogastvu, denarju, oblasti - NUBE in DARFUR. Problem je še bolj pereč, saj tja še ni prišel svet medijev in se nihče ne zavzema za tamkajšnje ljudi, ki enostavno životarijo brez osnovnih človekovih pravic - niti nimajo pravice do življenja.

Helena Zabret, 5. FD

MOST MED OBČUTLJIVIMI SRCI

Kako ste se počutili na naši šoli? Kakšna pričakovanja ste imeli?

Zanimivo, da sem bil od trenutka, ko sem vstopil, očaran nad barvami. Svetle, tople, inteligentne barve, ki spodbujajo učenje in razvoj človeka. In vpletenost v okolje, v katerem sem rojen. Vaša šola me spominja na šolo dr. Antona Trstenjaka v Negovi na Štajerskem. Bil je psiholog in se je ukvarjal z barvami.

Zanima nas, kakšna je razlika med vašim vsakdanjikom v Sloveniji in med ljudmi, kot so npr. Nube?

Pri Nubah se zbudimo z dnevom in ženske najprej pripravijo zajtrk za može, ki se jim nikamor ne mudi. Delajo le 3-4 ure na dan in se zelo veliko družijo z družinami, klani, plemeni. Imajo zelo razvito socialno življenje, medtem ko smo mi bolj sami zase v bitki proti vsem.

Kaj je tisto, kar vas vleče nazaj v Afriko, glede na to, da ste potovali marsikje?

Vleče me težko razločljiv občutek, da sem tam doma, da je Afrika naša mama, ki nas je rodila, in da se spodobi lepo obnašati do svojih staršev, do mame.

Pa krivice, ki se dogajajo. Zelo me bolijo predstave, ki jih imajo Evropejci o Afričanih, saj so v mnogih primerih "bolj ljudje" kot mi.

Kako vas ljudje sprejmejo v svoje domove kot popotnika?

Zanimivo, dobro me sprejmejo. Ali sem tak "babyface" ali res čutijo, da nikomur nič nočem. Pred tridesetimi leti sem preživel hudo bolezen in mi je bilo znova podarjeno življenje, česar se vsak trenutek zavedam. Zanima me vse o ljudeh, saj se s tem učim o sebi. Ne zdi se mi prav, da nas skušajo prepričati o obstoju različnih ras, poznamo le prilagoditve na življenjsko okolje.

Kakšne običaje imajo ljudje v Afriki, npr. pri rojstvu, porokah, rojstnih dnevih ...?

Življenje je zelo ritualizirano. Na podeželju se bolj držijo tradicije, zato so obredja pomembnejša. To so tako imenovani "rituali de passage" - obredja prehodov. Tudi pri nas je bilo to včasih bolj izrazito, npr. fantje so šli k vojakom, kar je pomenilo prehod iz enega obdobja življenja v drugega, ko so morali zase prevzeti odgovornost.

Kako Nubam teče čas, koliko se ozirajo nanj; kaj jim pomeni ura, dan...?

V mestih je podobno kot pri nas. Ura je gospodar. Na podeželju pa ljudje merijo dneve po poti sonca skozi nebo, štejejo deževne in sušne dobe. Čas je gotovo nekaj drugega v tretjem svetu, kot pri nas. Oni gledajo dolgo nazaj in naprej, česar mi ne znamo.

Spoznali ste veliko različnih ljudi? Katera kultura vas je najbolj pritegnila?

Ko sem iskal vprašanja na odgovore, kdo sem, so me najbolj pritegnile staroselske kulture. In to predvsem njihove percepcije, kako vidijo stvarnost in sebe, od kod prihajamo in kam gremo. In danes lahko rečem, da lahko vse kulture na planetu razdelimo po tem, kakšen odnos imajo do narave - za zahod je značilen gospodovalen odnos. Za staroselske kulture pa je značilno, da vidijo človeka kot del narave, ki mora kar naprej iskati sožitje in sobivanje. V prvinskih kulturah torej vidim odgovore na nekatera duhovna vprašanja zahodne civilizacije. Na primer, Indijanci vidijo v gozdu sestrične, strice, vnuke ... ko gredo v gozd se srečajo s svojo "žlahto" in se tako tudi vedejo do njih. V naši civilizaciji pa vidimo v drevesih samo hlode, v živalih samo zrezke s kopiti in rogovi.

Potrebujemo izkušnje vsega sveta, če se želimo rešiti kriz, ki vse izhajajo iz ene same, in to je odnos človeka do narave in do soljudi.

Zakaj ste se odločili pomagati svetu?

To se je odločilo srce. Pamet mi je govorila, da ima diplomirani ekonomist in strojni inženir načrtano pot pred sabo, ampak jaz tega nisem zmogel. Zdaj so z mano vsi tisti, ki sem jih srečal v teh petdesetih letih, peš, na kolesu, s čolnom ... Jaz jih čutim, to so vsi moji ljudje. Naši otroci so skupni. Mi moramo poskrbeti, da bodo vsi otroci preživel.

Predstavite svoje načrte.

Najrej bova s Klemenom dostavila kamere na mejo s Čadom, kamor jih bodo prišli iskat domačini iz Darfurja, tako da ne bova preveč izzivala sudanske vlade. Naučila jih bova snemati. Nato se Klemen vrne nazaj, jaz pa grem v Etiopijo, kjer sem bil leta 2003 zaprt zaradi

snemanja trgovine s sužnji. Nato nameravam izdati obe knjigi, ki ju pripravljam, Darfur marca in Etiopijo jeseni.

Posnetke, ki bodo prihajali s pomočjo teh kamer, bomo montirali in objavili na internetni strani in skušali pridobiti Hollywood, recimo producente, filmsko industrijo.

Bi želeli našim bralcem sporočiti kakšno misel?

Bolje kot preklinjati temo, je prižgati eno samo lučko. To ste naredili sedaj vi. Prižgali ste lučko. Jaz bom to z veseljem povedal po celem svetu. Ta posnetek bova pokazala ljudem v Afriki. Delala bova most med občutljivimi srci tam dol in tu gor.

Intervju s Tomom Križnarjem sva zapisali Mateja Rehberger in Nina Peternelj, 5. FD

OBŠOLSKE DEJAVNOSTI

PROJEKT V.O.D.A.

NAŠ MODEL RASTLINSKE ČISTILNE NAPRAVE - MODEL RČN

V okviru projekta V.O.D.A. smo poslušali predavanje o rastlinski čistilni napravi, bili na terenu, kjer smo (nabiranje, prepoznavanje vodoljubnih rastlin), sadili vodoljubne rastline v model, namestili model v šolo, izdelali plakate in Power-Point predstavitev.

Spoznali smo način delovanja rastlinske čistilne naprave, prednosti in slabosti takih naprav.

Rastlinska čistilna naprava je posnemanje popolnoma naravnih procesov čiščenja vode, zato ni nikakršnih slabih učinkov teh naprav na okolje. Primerne so za individualne hiše, zasel-

ke, čiščenje industrijskih voda. Prečiščeno vodo lahko uporabimo za zalivanje, pranje avtomobilov, za kar bi drugače porabljali pitno vodo. Spoznali smo vodoljubne rastline, jih določevali ter se odločili za take, ki jih lahko uporabimo za naš model: rogoz, navadni trst, ostri šaš, navadno ločje.

Opremljeni z rastlinami smo zasadili naš nov model, ki nas uči o možnem prečiščevanju odpadnih voda na popolnoma naraven način.

Naše skupne misli:

Mislimo z glavo, varujemo naravo.

Odpadna voda se lahko naravno prečisti s pomočjo RČN.

Opozarjajmo drug drugega k varovanju naravnih virov.

Hana Oblak, Tadeja Kofol, Ida Štibelj, 2. CD in Katja Hladnik, 1. N

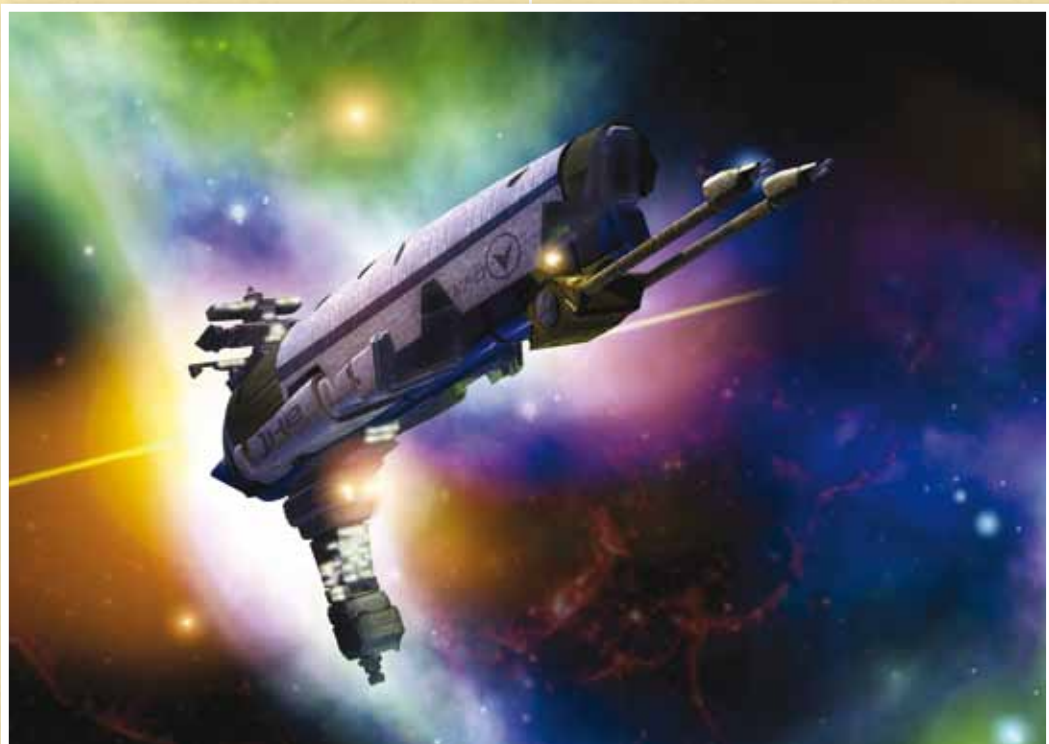

RAZMIŠLJALI SMO

PRIJATELJSTVO

Naj se vam predstavim. Sem Ašajt Cerek, poveljnica najmodernejše vesoljske ladje Quet-taga 2090. Že kar nekaj časa upravljam to moderno galaktično čudo. Poveljujem 300 ljudem, ki so poveljniki, častniki, zdravniki, tehniki ... Če kdo misli, da je to enostavno, naj ga kar potolažim, da temu ni tako. Vedno moram biti povsod prisotna, tudi spanca mi manjka. Imam nadomestnega poveljnika Quantiusa. Vas zanima, kdo je to? Robot. On namesto mene usmerja ladjo, vso posadko, vendar le takrat, ko sem odsotna zaradi krajših sestankov v drugem osončju. On je moja desna roka. Naj vam zapam, kaj se zgodilo zadnjič. Bili smo najavljeni v osončju Zixertane. Ko bi se jaz in moja ekipa morali teleportirati k njim, je računalnik popol-

noma podivjal. Kazal je neke čudne koordinate teleportacije. Ampak ne boste verjeli, Quantius je to zelo hitro zaznal, pristopil je k računalniku, pritisnil ročico in vzmet za reprogramiranje in problem je bil v trenutku rešen. Gostitelji so nas že spraševali, kaj se je zgodilo in nam povedali, da nas že nestrpno čakajo in na srečo smo se v trenutku znašli pri njih. Poveljnik Kingtonov nas je povabil v veliko dvorano, vse se nam je zdelo nekoliko sumljivo. Vsa vojska Zixertancev se je tako čudno prestopala, da tega ni bilo moč spregledati. O tem sem povprašala poveljnika, ki mi je odgovoril, da še nihče od mojih prednikov ni nikoli stopil predenj in da so zato na nas bolj pozorni. Kljub odgovoru se mi je stvar še vedno zdelo sumljiva. Med tem časom sem prejela sporočilo, da je nekdo stopil v našo

ladjo. Zahtevala sem poročilo in že sem ostala brez kontakta. Kar naenkrat so se odprla vrata, vojska je zaropotala, stopila k nam in nas odvedla iz dvorane. Sploh nismo vedeli, kaj se dogaja, pa še stik s teleportacijskim oddelkom smo izgubili. Znašli smo se v sobi, polni zelene svetlobe. V njej ni bilo nobene žive duše, razen nas. Kot poveljnica sem zahtevala obrazložitev, toda žal neuspešno. Dobili smo le kratek odgovor: naši sovražniki ste, nekaj hočete od nas. Odvrnila sem, da smo prišli na prijateljski obisk in na pogovor o zasedbi novoodkritega planeta Sonev, ki so ga odkrili Bekziti. Bekziti so sonde, ki krožijo po osončju in iščejo nove planete, takšne, ki bi jih mi lahko uporabili za svoje raziskave. Poveljnik Kingtonov je vztrajal pri svojem in se ni pustil pregovoriti. Dal nam je tri ure časa za posvetovanje z našim taborom, a med tem časom nas je stresel močan sunek. Za krajši čas sem omedlela, ko sem odprla oči, je pred mano stalo ogromno ogabno bitje. Smrdečo je bolj kot v našem ladijskem akvariju, kjer ribe plavajo v umazani vodi toliko časa, dokler se naš čistilec ne odloči zamenjati vode. Groza! Vprašala sem ga, kdo je. Ali mislite, da sem ga kaj razumela, odgovoril mi je nekako takole - aneka, si O,? nnn. Joj, ali mi lahko kdo to prevede? Seveda, jaz sem bitje s tistega novoodkritega planeta. Prišel sem vas prosit, da se ne bi vtikali v naša življenja. Moje ljudstvo je namreč zelo občutljivo na bitja, kakršna ste vi. Zanimalo nas je, zakaj se nas tako bojijo. Odgovoril nam je, da imajo slabe izkušnje z osebami naše sorte, ki so na vsak način hoteli zaslužniti njihove prebivalce in jih preučevati v znanstvene namene. Stvor se mi zazdel tako iskren, da sem naši ekipi ukazala, naj ga pustijo pri miru. Tudi poveljnik Kingtonov je potrdil, da so oni od sedaj naprej njihovi najljubši prijatelji. Prosila sem jih za teleportacijo in komaj sem čakala, da pridem na komandni krov. Za pultom sem premišljevala še kar nekaj časa, kako je to mogoče. Da sta dve

popolnoma različni ljudstvi tako povezani med seboj, da nekdo tako vneto brani svoj planet, drug, ki je bil njihov sovražnik več milijonov sončnih dni, pa mu pri tem pomaga. Mislila sem, da smo kaj takega zmožni le ljudje. Nič, čas je, da zopet skličem nujen posvet. Čas je za nova raziskovanja.

TJAŠA KEREC

(drugonagrajeno delo na literarnem natečaju Slovenske znanstvene fundacije in časopisa Delo)

Tjaša Kerec se je 22. 9. 2009, udeležila otvoritvene slovesnosti ob Dnevu Jožefa Mraka v Štihovi dvorani, kjer so najboljšim mladim ustvarjalcem - udeležencem literarnega in likovnega natečaja podelili nagrade in priznanja.

RESNICA IN LAŽI O LEPOTI

Pravijo, da je lepota relativna, da si vsak sam izbere, kaj naj bi bilo zanj lepo. Pa vendar so isti ljudje lepoti pripisali določene mere, barvo in obliko. Lepoto so na nek način uokvirili in kdor odstopa od teh normativov ostaja le povprečen, brezizrazen ...

V osnovni šoli sem imela sošolko, ki po merilih drugih ni bila lepa. Njene mišje sive oči, tanki, svetlo rjavi lasje, malo večji nos in staromodna očala na njih, so bila tarča vsakodnevnega posmeha. Čeprav njena konfekcijska številka še zdaleč ni bila primerljiva s tistimi, ki jih imajo manekenke, nikoli ne bi mogla reči, da je bilo to dekletu grdo. Vendar se mojim sošolcem ni zdelo tako. V razredu je veljala skorajda za nedotakljivo. Najbolj se mi je smilila, ker ni imela nobenega prijatelja. Zato sem se nekega dne odločila, da jo bom po šoli povabila na sladolep. Najprej se je malo obotavljala, saj je dvomila o mojih namelih. Kakor mi je povedala kasneje, ni bila vajena, da bi bil kdo prijazen z njo. Torej, po šoli sva se odpravili na sladolep v bližjo slaščičarno.

Že na šolskem dvorišču sem zaslišala žvižge in nesramne besede, ona pa se nanje ni ozirala in mi je z nasmehom na ustnicah hitela razlagati snov pri fiziki, ki je nisem najbolje razumela. Bila je namreč izredno nadarjena za matematiko in fiziko. Končno sva prišli do slaščičarne. Ta pot je bila zame ena najdaljših, saj nisem prenesla grdih pogledov svojih sošolk in prijateljic. Urica klepeta z njo pa je bila najkrajša v mojem življenju. Povedala mi je veliko stvari o svojem življenju, o svoji družini, govorila mi je o svojih občutjih. V tisti uri sem vedno bolj ugotavljala, da je moja sošolka, ki jo poznam že kar nekaj let, zelo lepa oseba, saj je izžarevala neko posebno, meni nepoznano, energijo, ki jo je naredila tako lepo. Odločila sem se, da si bom večkrat vzela čas zanjo. V šoli so se zaradi nje še nekaj časa norčevali iz mene, nato pa so počasi sprejeli dejstvo, da ima tudi ona lahko prijateljico. Nekateri izmed njih so postali prijaznejši do nje in so ji sem pa tja namenili kakšno besedo ...

Letos avgusta je imel naš razred obletnico valete. Ko smo začeli preštovati kdo manjka, smo ugotovili, da manjka ravno ta sošolka. Čez nekaj minut pa je v sobo, ki je bila rezervirana le za naš razred, stopilo dekle, ki je ni nihče poznal. Prišla je do nas in nas pozdravila. Šele tedaj smo jo dobro videli in ugotovili, da je to sošolka, ki je bila celo osnovno šolo priljubljena atrakcija za posmehovanje. Nismo se je mogli nagledati. Njeni lasje, segajoči do ramen, so bili zdaj nekoliko svetlejši. Tudi postavo je imela nekoliko spremenjeno. Oblečena je bila po zadnji modi. Naličena in brez očal je bila za nas skoraj neprepoznavna. Ko je odšla, smo se, z že nekoliko odraslimi sošolci, pogovarjali o njej, o njenem spremenjenem videzu. Eden izmed njih je rekel, da njena sprememba ni bila toliko v spremembi videza, ampak v tem, da je pridobila

self-love. Vsi smo začeli modro prikimavati in se počasi poslovlili.

Meni pa še kar ni šlo iz glave vprašanje, kaj je resnična lepota. Zagotovo si vsak izmed nas želi, da bi bil privlačen za druge. Vsak si želi, da bi bil lep v očeh drugega. Vendar, ko odraščamo, vedno bolj spoznavamo, da je lepota položena v vsakega izmed nas. Le malo pa je tistih ljudi, ki jo odkrijejo in jo uporabijo. Naj zveni še tako obrabljeno, najpomembnejša lepota je notranja. Zunanja lepota slej ko prej zbledi, notranje pa ti ne more vzeti nihče.

Največjo lepoto skriva v sebi droben in preprost cvet, za katerega se ne ozre sleherni oko ... enako je z ljudmi. Najdražji so nam tisti, ki ne govorijo z obiljem besed, temveč s srcem!

Jana Kepic, 4. F

PREBRALI SMO STE VI ŽE?

Naslov knjige: Pravilo štirih

Avtorja: Ian Caldwell in Dustin Thomason

Že platnice so namigovale, da knjiga spada bolj med pustolovske romane, iskanja in razvozlavljanja šifer ter ugank - in to me je pritegnilo. Zgodba, močno podkovaná z zgodovinskimi dejstvi, govori o življenju dveh študentov, ki skupaj s pomočjo prijateljev razvozlavata eno najskrivnostnejših knjig v naši zgodovini. Samega razvozlavljanja šifer je relativno malo. Veliko je napisanega o njunem osebnem življenju, o tem, kakšne zaplete sta si vse nako-pala s preiskovanjem te knjige. Pisatelja nam z drugega zornega kota prikažeta življenje ljudi, ki se s tem ukvarjajo. Koliko na račun tega trpi ljubezensko življenje, kako močno je prisotna tekmovalnost med proučevalci in še mnogo več. Ustvarjalca dela se precej dotakneta tudi filozofije in to mi je bilo všeč. Konec pa je pika na i. Ko že misliš oziroma predvidevaš, kaj se bo zgodilo, saj imaš za seboj 350 strani, se na nekaj straneh vse postavi na glavo. Mojstrsko zapleteta zadevo.

Čeprav o Hypnerotomachii Poliphili, skrivnostni knjigi, ki jo proučujeta študenta in ki dejansko obstaja, ni veliko znanega, si pisatelja na izred-

no zanimiv način razlagata vsebino le-te.

Knjiga Pravilo štirih je polna zapletov in zgodovinskih dogodkov, ki pa sta jih nekoliko prikrojila za svoje delo. To ni knjiga, ki bi jo samo preletel in jo potem zopet položil nazaj na zaprašeno knjižno polico. Ob prebranem je treba ves čas misliti in povezovati stvari. Sicer so šifre in uganke res domiselne, vendar če delo primerjam s knjigami mojega najljubšega pisatelja Dana Browna, mu ustvarjalca Pravila štirih sežeta nekje do "prsnega koša". Vendar je, da ne bom preskromen, knjiga definitivno vredna truda, ki sta ga avtorja zaznamovala z besedami.

In na koncu še citat iz knjige:

"Močni jemljejo šibkim, pametni jemljejo močnim."

Davor Bivic, 2. N

Naslov: Pepel v vetru

Avtorica: Kathleen E. Woodiwiss

Ženska, ki ji vojna ni prizanašala ... Zdravnik razpet med hrepenenjem in dolžnostjo ... Pretresljiva zgodba o neustavljivi ljubezni iz pod peresa enkratne pisateljice ljubezenskih romanov.

Alaina MacGaren je prisiljena pobegniti iz domovine, ki jo je razdejala vojna, in preoblečeni v fanta ji pomoč ponudi sovražnik. Cole Latimer je

postaven jenkijški kirurg, ki zvesto služi Zvezni vojski in zaradi usmiljenega srca pomaga razcapanemu "fantu" v stiski, ne da bi posumil, da se za cunjami skriva očarljiva lepota, osumljena, da je uporniška vohunka.

Toda Cole kmalu razkrije Alainino krinko. Zaradi moči, poguma in dih jemajoče čutnosti te ženske, ki je prepričana, da z ljubeznijo do njega, izdaja svojo domovino, se v njem borita dolžnost in hrepenenje. Toda usoda ju združi v dobrem in v slabem in slediti morata srcu, če hočeta na pepelu preteklosti ustvariti novo življenje.

V mesecu decembru je roman dosegel 3. mesto med najbolj braniimi knjigami na Cobissu.

Maja Božič, 5 FD

Naslov: Ledeni ugriz

Avtorica: Richelle Mead

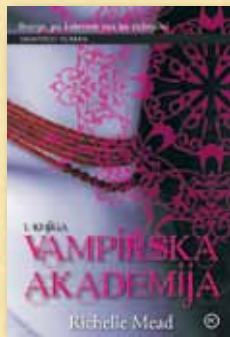
Življenje Rose Hathaway se resno zaplete. Njen čedni mentor Dimitrij je vrgel oko na neko drugo. Rosin sošolec Mason pa je vanjo "zatreskan" do ušes. Poleg tega jo kar naprej vleče v Lisino glavo, ko se ta "mečka" s svojim fantom (in to je res bedno). Potem pa nenadoma udarijo strigovi (slabi (mrtvi) vampirji) in Akademijo preplavijo varuhi, med katerimi se znajde tudi Janine Hathaway - dolgo odsotna Rosina mati. Da bi zavarovali gojence moroje (dobri (živi) vampirji), morajo vsi oditi v strogo varovano

zimovišče. Na videz prijazen izlet se kmalu sprevrže v hudo preizkušnjo. Ko se trije Rosini sošolci izmuznejo, da bi se maščevali strigojem, mora Rose združiti moči s Christianom, da bi jih rešila. Rose in njeno srce se takrat znajdetata v hudi nevarnosti.

Nena Kavčič, 5. FD

Naslov: Vampiriska akademija

Avtorica: Richelle Mead

Od količkov do smrtonosnih ugrizov ter najstniških ljubezni in težav - napeto in nenavadno do zadnje strani.

Rose, sedemnajstletna vampirka (pol vampirka pol človek) se uri za osebno varuhinjo morijske princese Lise Dragomir. Učenje zabadanja srebrnih količkov in obglavljenja je že samo po sebi zahtevno, toda prijateljicama grozijo tudi temačne sile in prepovedane ljubezni.

Mladi bralci so z Vampirsko akademijo preprosto zasvojeni in komaj čakajo nadaljevanja.

VAMPIRSKA AKADEMIJA SE ZAČNE, KJER SE SOMRAK KONČA ...

Nena Kavčič, 5. FD

PREDSTAVITEV 1. LETNIKOV

Sprejem prvih letnikov

V petek, 4. 9. 2009, smo na naši šoli uradno sprejeli prve letnike.

Zaključni letniki smo pospremili "fazančke" v telovadnico, kjer smo jim zadali nekaj nalog. Vse naloge, povezane z življenjem na BC Naklo, so morali uspešno opraviti: izdelava poročnih oblek, poročnih šopkov in iskanje poročnega prstana v moki; delanje sklec s polnimi kozarci vode na hrbtu; premagovanje "ovir" z zavezanimi očmi; nošenje vode na lesenih podlagah, ki so bile med hrbtoma dveh dijakov; nekaj dijakov je moralo čim hitreje prehoditi telovadnico z zavezanimi nogami.

Med samim sprejemom smo dijaki zaključnih letnikov "fazančke" obmetavali s koruzo.

Na koncu so povedali zaobljubo in uradno so postali dijaki BC Naklo.

Občutki dijakov 1. letnikov na uradnem sprejemu

Fazaniranja me je bilo na začetku malo strah, a sem ugotovila, da ni nič kaj strašnega, čeprav so vsi pravili, kako je neprijetno. Malo smo se pozabavali in nasmejali.

Bili smo živčni, tresle so se nam roke in noge, nekaterim je postajalo slabo ... Opravljali smo različne naloge, ki so bile zelo zanimive in smešne (za gledalce). Na koncu smo izrekli zaobljubo, s tem smo uradno postali dijaki Biotehniškega centra Naklo.

Fazaniranje je bilo dve uri dolgčas in zaradi dolgčasa sem imel dve uri zagrenjenega življenja. Bile so tudi zanič fore. Ker sem sedel na parketu, me je dve uri bolela zadnjica. Na splošno pa mi je šola všeč, tudi malica je v redu.

1. CD

Mi smo 1. CD, smo vrtnarji in gospodarji na podeželju. Smo najbolj odštekan razred, zato nam nikoli ni dolgočas, saj se veliko smejimo in pogovarjamo. V razredu nas je 22 in smo iz različnih krajev, imamo različne naglase, zaradi katerih se veliko presmejimo. Vsak med nami je nekaj posebnega, zato bomo o vsakem nekaj povedali.

Saša Logar - nogometašica
Nina Jeraša - zgovorna
Eva Tarfila - ljubiteljica živali
Neža Miklavčič - ponosna žirovka
Klemen Vilfan - nogometaš
Lovrenc Eniko - zvesti bralec Žurnala
Jure Požar - dobr po srcu, glasen v izražanju
Žan Rudolf - rad jaha
Gašper Jagodic - rad govori, razigran
Tomaž Sorč - Bohinc taprav
Lovro Grubar - ima rad svojega osla
Bojan Mažgon - sramežljiv
Mark Berlič - športnik po videzu, vrtnar po srcu
Simon Smolej - rad se postavi za sošolce, rad ima živali
Klemen Delavec - harmonikaš
Gregor Konc - nič nima v glavi, ima pa v kapi
Luka Gregorka - ponosen piflar

Miha Grašič - miroljuben človek
Neli Celar - rada se smeji
Jerneja Eršte - Jerneja
Marta Skoberne - bivša razredničarka in odloč-
na fotografinja
Maruša Korelc - razredničarka

1. Č

Smo kmetijsko-podjetniški letnik, 1. Č. Naš najljubši predmet je fizika. Pri pouku smo "prid-
ni in sodelujemo".

1. Č smo :

Boštjan Ahčin - Bošti
Katarina Aljančič - Kati
Peter Demšar - Pero
Vida Potočnik - Vida
Anja Štular - Ančka
Luka Lužan - Lužan
Tomaž Setnikar - Tomi
Jan Modic - Modic
Matic Berden - Berdo
Jure Grmek - fnt s Kuprivnika
Jurij Udir - Medved
Matic Urh - Špn
Jernej Kokelj - Burjov
Jernej Ušlakar - Jerry
Andraž Markuta - Markuta
Jaka Bergant - Bergant
Anže Potočnik - Potok

Klavdij Katrašnik - Katra
Jožko Kogoj - Joško
Luka Eržen - Eržen
Luka Bobnar - Jabčk
Benjamin Sirc - Pošto
Gašper Kemperle - Tržičan
Domen Keršič - Kurnik
Anže Maleš - Malež
Barbara Zajec - Barbi
Petra Černivec - Peterca
Tilen Selan - Tilo
Jurij Pristov - zeleni Jurif

Naša razredničarka je Mojca Urankar. Ko gremo na izlet je ponavadi cela veselica. Pri telovadbi smo "bogi".

1. E

Smo priden razred, imamo dobre ocene in spoštujemo učitelje in ostale učence. Med seboj se razumemo in si čisto vsak dan pomagamo. Smo tudi zelo klepetavi, nasmejani, veseli in zabavni. V razredu nas je 16 deklet cvetličark in dva fanta cvetličarja.

Z razredničarko Metko Celar se zelo dobro razumemo.

1. F

Mi smo 1. F, naša razredničarka je Ljuba Erjavec. V razredu nas je 18, 10 deklet in 8 fantov. Zelo dobro se razumemo, med nami ni problemov

in zelo radi si pomagamo. Naša slabost je, da večkrat ponavljamo kontrolno nalogo.

1. GK

V razredu nas je 13, 7 fantov in 6 deklet. Razdeljeni smo v dve skupini, in sicer smo pomočniki v gospodinjstvu in pomočniki v kmetijstvu. Smo delaven razred in se med seboj dobro razumemo. Radi se šalimo in smejimo. Naša razredničarka je Saša Štern in jo imamo zelo radi.

1. H

V razredu nas je 9 učencev, 2 dekleti in 7 fantov. Smo pomočniki v živilstvu in imamo prakso v kuhinji, kjer kuhamo in se imamo super. Med seboj se zelo dobro razumemo. Naša razredničarka je Ana Prošek.

1. IJ

Smo najbolj "priden" razred med fazančki in "nasploh". V razredu nas je bilo na začetku šolskega leta 29, sedaj pa nas je 30 učencev. Kot v vsakem drugem razredu se tudi pri nas razlikujemo in oblikujemo v skupine.

Maja, Jerneja, Nada, Janja, Irena, Matija in Vesna se veliko družijo skupaj - Ločani držijo skupaj.

Katja, Katja, Sara, Patricija, Tinky, Lucija, Žan so razred zase. Karmen, Janja, Alen in Gojko sestavljajo svojo skupino. Anton, Mitja, Miha, Žan pa se družijo vsak zase.

V razredu imamo "best friend for ever", Valerijo in Tadejo. Imamo tudi dojenčka Matica, ki se dela, da je navijač "zelenih zmajev". Nina, Mateja in včasih tudi Karin pa smo veliko časa zapravile predvsem na hodnikih. Nina misli, da je Paris Hilton, Mateja pa "žabrka". Naša Zdenkica pa se na vsake toliko časa priključi h kaki skupini.

1. L

Zaradi vpoklica v vojsko za napad balkanskih držav se je število učencev našega razreda drastično zmanjšalo, iz 30 na 25. Po dobrih štirih mesecih smo dobili vojnega ujetnika, 26. člana naše armade. Nasprotnik nas ves čas obstreljuje s težkimi kontrolnimi nalogami in napornim spraševanjem.

Prisiljeni smo se učiti jezik okupatorja ter angleščino, jezik naših zaveznikov. 13. novembra smo skoraj ušli iz krempljev naših zlobnih diktatorjev, vendar so nas po 45 minutah ponovno zajeli. Sedaj še naprej služimo svojo kazen, po taboru se govori, da nas izpustijo 23. 6. letos.

1. M

Živjo!

Mi smo fazani generacije 2009/10. Vse se je začelo septembra, ko smo vstopili v BC Naklo. Smo oddelek biotehniške gimnazije, razred 1. M. Po pol leta smo zamenjali razrednika (pa saj ne, da smo tako grozni). Naš razrednik je sedaj Marko Kralj. V razredu nas je trenutno 29. Prihajamo iz različnih koncev Gorenjske.

V 1. M smo: Manca, Teja, Jure, Nik, Nastja, Domen, Špela, Klemen, Nina, Urša, Žan, Jaka, Darko, Neja, Eva, Tadej, Ema, Neža, Valentin, Valerija, Katarina, Kaja, Katja, Mojca, Luka, Teja, Lenart in Špela.

Smo športniki in treniramo odbojko, košarko,

ples, plezanje ... Smo pa tudi glasbeno nadarjeni, zato igramo tubo, kitaro, harmoniko inujemo. Mi smo najboljši razred!

1. N

Smo 1. letnik naravovarstvenega tehnika. V našem razredu je bilo na začetku le 29 dijakov, kasneje pa so se nam pridružili še trije iz biotehniške gimnazije, s katerimi smo se tudi zelo dobro ujeli. Ker je za naravovarstvenega tehnika ključnega pomena varstvo narave, se trudimo čim bolj poskrbeti za naše okolje. Med seboj se dobro razumemo in drug drugemu pomagamo, razred deluje torej kot celota. V razredu imamo veliko nadarjenih glasbenikov in športnikov. Ne smemo pa pozabiti omeniti našo razredničarko Nino Modrijan. Veseli smo, da se z njo dobro razumemo. Res, da je včasih kar malo jezna na nas zaradi "traparij", ki jih storimo, a se o tem pogovorimo in vse je OK.

ZGODILO SE JE

2. 9.–29. 9. 2009

PUD - 3. E in 3. CD

5. 9. 2009

Strokovna ekskurzija za 1. C, 1. Č, 2. C, 2. Č, 3. C, 3. Č in 4. Č

14. 9.–18. 9. 2009

PUD - 2. Č

17. 9. 2009

Strokovna ekskurzija za 1. E, 2. D, 2. E, 4. FD, 5. FD

18. 9. 2009

Solarni show

26. 9. 2009

Športni dan

28. 9.–23. 10. 2009

PUD - 2. E in 3. IJ

29. 9. 2009

Naravoslovne dejavnosti 2. N

1. 10. 2009

Strokovna ekskurzija za 1. GK, 2. GK, 3. GK

2. 10. 2009

Strokovna ekskurzija za 1. CD, 1. E

2. 10. 2009

Dan šole - pouka prost dan

5. 10. 2009

Naravoslovne dejavnosti 1. IJ

6. 10. 2009

Naravoslovne dejavnosti 1. L

7. 10. 2009

Naravoslovne dejavnosti 1. M

13. 10. 2009

Kulturni dan za 3. CD, 3. ČF in 3. E

16. 10. 2009

Strokovna ekskurzija za 1. N

26. 10.–30. 10. 2009

Jesenske počitnice

2. 11.– 27. 11. 2009

PUD - 1. CD in 2. IJ

4. in 5. 11. 2009

Projektna dneva

16. 11. 2009

Kulturni dan za 4. ČF, 4. FD, 5. FD in 3. IJ

20. 11. 2009

Strokovna ekskurzija za 2. BF, 2. Č, 2. N

23. 11. 2009

Naravoslovne dejavnosti 2. CD, 2. E

24. 11. 2009

Naravoslovne dejavnosti 1. Č, 1. F

25. 11. 2009

Naravoslovne dejavnosti 1. N

27. 11. 2009

Dobrodelni večer

30. 11.–24. 12. 2009

PUD - 2. CD

2. 12. 2009

Kulturni dan - Potujoče gledališče

8. 12. 2009

Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje

9. 12. 2009

Angleška predstava za 1. L, 1. M

9. 12. 2009

Kulturni dan - Boksarsko srce

18. 12. 2009

Krvodajalska akcija

25. 12. 2009

Božič

12.–31. 12. 2009

Novoletne počitnice

1. in 2. 1. 2010

Novo leto

4. 1. -29. 1. 2010

PUD - 1. E in 1. IJ

13. 1. 2010

Zimski športni dan

15. 1. 2010

Zaključek 1. ocenjevalnega obdobja

27. 1. 2010

Šolsko tekmovanje Proteus

27. 1. 2010

Kulturni dan - Showtime

Muzikal, ki ga je odplesala in odpela II. gimnazija Maribor, je povezovala rdeča nit - glavna igralka je želela ugotoviti, kdo je oseba pod belo masko. Prikazali so nam dogajanje iz različnih delov sveta in vse prizore so odigrali in odpeli v živo, kar je doprineslo k večjemu užitku pri gledanju. Menim, da gre vsem, ki so pri tem sodelovali velika pohvala za tako fantastično prireditev.

1. 2.–19. 2. 2010

PUD - 2. GHK

4. 2. 2010

Naravoslovne dejavnosti 2. IJ

5. 2. 2010

Ogled sejma v Veroni

ZGODILO SE BO

18. 2. 2010

Ekskurzija - 1. IJ, 2. IJ, 3. IJ in 2. B

19. 2. 2010

Kulturni dan

22. 2.–26. 2. 2010

Zimske počitnice

1. 3.–26. 3. 2010

PUD - 3. IJ

8. 3.–26. 3. 2010

PUD - 3. CD in 3. E

8. 3. 2010

Dan žena

25. 3. 2010

Materinski dan

29. 3.–23. 4. 2010

PUD - 2. IJ

29. 3.–16. 4. 2010

PUD - 2. CD in 2. E

31. 3. 2010

Ekскурzija - 1. GHK, 2. GHK in
3. GH

5. 4. 2010

Velikonočni ponedeljek

8. in 9. 4. 2010

Projektna dneva

23. 4. 2010

Maturantski ples

14. 4.–17. 4. 2010

Ekскурzija v Rim

27. 4.–1. 5. 2010

Prvomajske počitnice

27. 4. 2010

Dan upora proti okupatorju

1. in 2. 5. 2010

Praznik dela

3. 5. –28. 5. 2010

PUD - 1. CD, 1. E in 1. IJ

BRIZGANI PIŠKOTI

Sestavine:

22 dag masla

8 dag sladkorja

1 jajce

30 dag moko

vanilijin sladkor

čokoladni obliv

Maslo in sladkor penasto stepemo. Dodamo jajce in stepamo naprej. Moko presejemo in ročno zamešamo v zmes. Maso napolnimo v brizgalno vrečko z zvezdastim nastavkom. Pečemo na 180 °C. Ohlajene pomakamo v čokoladni obliv in počakamo, da se obliv strdi.

Specite piškote, ne bo vam žal.

SUDOKU

Če želite razmigiati svoje sive celice, rešite spodnjo nalogo. S pomočjo že vpisanih številke zapolnite lik tako, da bodo v vsaki vrstici, v vsakem stolpcu in v vsakem kvadratu vpisane vse številke od 1 do 9. V vrstici, stolpcu in kvadratu se nobena številka ne sme ponoviti.

		7				8	5	
			6	4	8		7	
	2						6	
				8			1	9
9		3				7		6
4	6			1				
	9						4	
	4		9	3	5			
	8	1				5		

7			4					
6	3			2				
		9				5	2	
	9		3		2			1
3			5	8				2
8			9	1			6	
	8	7				1		
				9				
					4			

4	9	8			2			1
	5				1		2	9
		6						
8				4		5	6	
9				5				3
	3	4		1				7
7						2		
	4		1				1	
2			6		5	8	7	4

	2		3				5	8
				4		9	6	
				9	2			7
	7					8		5
6			7		9			1
3							7	
9				8	2			
	6	2		1				
8	5				6		2	

